Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (desiata komora)

z 9. októbra 2019*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Šiesta smernica 77/388/EHS – Článok 11 A ods. 1 písm. a) – Základ dane – Dotácia priamo spojená s cenou – Nariadenie (ES) č. 2200/96 – Článok 11 ods. 1 a článok 15 – Organizácia poľnohospodárskych výrobcov, ktorá zriadila prevádzkový fond – Dodávky zo strany organizácie výrobcov jej členom výmenou za platby nepokrývajúce celú kúpnu cenu – Dodatočné financovanie vyplácané z prevádzkového fondu“

V spojených veciach C-573/18 a C-574/18,

ktorých predmetom sú návrhy na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podané rozhodnutiami Bundesfinanzhof (Spolkový finančný súd, Nemecko) z 13. júna 2018 a doručené Súdnemu dvoru 13. septembra 2018, ktoré súvisia s konaniami:

C GmbH & Co. KG (C-573/18),

C-eG (C-574/18)

proti

Finanzamt Z,

SÚDNY DVOR (desiata komora),

v zložení: predseda desiatej komory I. Jarukaitis (spravodajca), sudcovia M. Ilešič a C. Lycourgos,

generálny advokát: M. Szpunar,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

– nemecká vláda, v zastúpení: pôvodne T. Henze a S. Eisenberg, neskôr S. Eisenberg, splnomocnení zástupcovia,

– španielska vláda, v zastúpení: S. Jiménez García, splnomocnený zástupca,

– Európska komisia, v zastúpení: L. Lozano Palacios a R. Pethke, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

* Jazyk konania: nemčina.

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrhy na začatie prejudiciálneho konania sa týkajú výkladu článku 11 A ods. 1 písm. a), ako aj článkov 20 a 27 šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, 1977, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 23, ďalej len „šiesta smernica“).

2 Tieto návrhy boli podané v rámci dvoch sporov medzi spoločnosťami C GmbH & Co. KG a C-eG a Finanzamt Z (Daňový úrad Z, Nemecko, ďalej len „daňový úrad“) vo veci daňového výmeru týkajúceho sa dane z pridanej hodnoty (DPH).

Právny rámec

Právo Únie

3 Článok 11 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 2200/96 z 28. októbra 1996 o spoločnej organizácii trhu s ovocím a zeleninou (Ú. v. ES L 297, 1996, s. 1; Mim. vyd. 03/035, s. 339) stanovuje:

„Na účely tohto nariadenia ‚organizácia výrobcu [výrobcov – *neoficiálny preklad*]‘ označuje akúkoľvek právnickú osobu:

a) ktorá sa vytvorí z vlastnej iniciatívy pestovateľov nasledujúcich kategórií výrobku, ktoré sú vymenované v článku 1 (2):
   i) ovocie a zelenina;

   …

c) ktorej pravidlá združovania požadujú od jej členov výrobcov najmä:

   …
   (3) predávať ich celú výrobu prostredníctvom organizácie výrobcov.

   …
   (5) musia platiť finančné príspevky stanovené v ich pravidlách o združení na založenie a doplnenie prevádzkového fondu ustanoveného v článku 15;

   …“

4 Článok 15 ods. 1 nariadenia č. 2200/96 stanovuje:

„Finančná pomoc spoločenstva sa poskytne za podmienok stanovených v tomto článku pre organizácie výrobcov, ktoré vytvárajú prevádzkový fond.

Tento fond sa bude udržiavať pomocou finančných príspevkov vyberaných od členov organizácie výrobcov na základe množstva alebo hodnoty ovocia a zeleniny, ktoré sa skutočne predalo a z finančnej pomoci uvedenej v prvom pododseku.“

5 Článok 11 A ods. 1 šiestej smernice znie:

„Zdaniteľným základom [Základom dane – *neoficiálny preklad*] je:

a) v prípade poskytovania tovaru alebo služieb, ktoré nie sú uvedené v nasledujúcich bodoch b), c) a d), všetko, čo predstavuje protihodnotu, ktorú získal alebo získa dodávateľ od kupujúceho, od zákazníka alebo od tretej strany za tento tovar alebo služby vrátane dotácií priamo súvisiacich s cenou tohto tovaru alebo služieb,

…“

6 Článok 20 ods. 1 tejto smernice stanovuje:

„Pôvodné odpočítané čiastky treba vyrovnať podľa pravidiel ustanovených jednotlivými členskými štátmi, obzvlášť tam, kde:

a) odpočítaná čiastka bola vyššia alebo nižšia, na akú má daňovník nárok [než na akú má zdaniteľná osoba nárok – *neoficiálny preklad*];

…“

7 Článok 27 uvedenej smernice uvádza:

„1. Rada môže jednomyseľne na návrh Komisie oprávniť ktorýkoľvek členský štát, aby zaviedol osobitné opatrenia odchyľujúce sa od tejto smernice na zjednodušenie výberu DPH alebo na zamedzenie určitým daňovým únikom alebo vyhýbaniu sa dani. Opatrenia zamerané na zjednodušenie postupu pri účtovaní dane, s výnimkou zanedbateľnej čiastky, nesmú mať vplyv na sumu splatnej dane v konečnej spotrebnej etape.

…

5. Členské štáty, ktoré zaviedli od 1. januára 1977 [do 1. januára 1977 uplatňovali – *neoficiálny preklad*] špeciálne opatrenia, o ktorých sa hovorí v odseku 1 vyššie, môžu si ich ponechať v platnosti za predpokladu, že upovedomia o tom Komisiu do 1. januára 1978 s tým, že kde boli takéto derogácie [výnimky – *neoficiálny preklad*] navrhnuté kvôli zjednodušeniu postupov pri účtovaní dane, zodpovedajú požiadavkám uvedeným v odseku 1 vyššie [pod podmienkou, že takéto výnimky zodpovedajú požiadavkám uvedeným v odseku 1 vyššie, ak boli navrhnuté na zjednodušenie postupov pri účtovaní dane – *neoficiálny preklad*].“

Nemecké právo:

8 § 1 ods. 1 Umsatzsteuergesetz (zákon o dani z obratu) vo svojom znení uplatniteľnom na skutkové okolnosti vo veciach samých (ďalej len „UStG“) stanovuje:

„Dani z pridanej hodnoty podliehajú tieto transakcie:

(1) dodávky tovaru a iné plnenia za protihodnotu uskutočnené v tuzemsku podnikateľom v rámci jeho podnikateľskej činnosti. …

…“

9 Podľa § 3 UStG:

„1. Dodávky podniku sú plnenia, ktorými podnikateľ alebo ním splnomocnená tretia osoba umožní kupujúcemu alebo tretej osobe, ktorú kupujúci splnomocnil, disponovať s tovarom vo vlastnom mene (prevod práva nakladať s tovarom).

…

12. K výmene dochádza vtedy, ak odmena za dodávku spočíva v dodávke. K obratu podobnému výmene dochádza vtedy, ak odmena za iné plnenie spočíva v dodávke alebo inom plnení.“

10 § 10 UStG stanovuje:

„1. V prípade dodávok a iných plnení (§ 1 ods. 1 bod 1 prvá veta)… sa obrat vypočíta podľa odmeny. Odmenou je všetko, čo príjemca plnenia zaplatí s cieľom získať toto plnenie, pričom sa však odpočíta daň z obratu. Súčasťou odmeny je aj to, čo podnikateľovi zaplatí iná osoba ako príjemca plnenia …

2. … Pri výmene (§ 3 ods. 12 prvá veta) [a] pri obratoch podobných výmene (§ 3 ods. 12 druhá veta)… sa hodnota každého obratu považuje za odmenu za iné plnenie. Daň z obratu nie je súčasťou odmeny.

…

4. Obrat sa stanoví:

(1) pri nadobudnutí predmetu… podľa nákupnej ceny vrátane vedľajších nákladov za predmet alebo za podobný predmet alebo v prípade chýbajúcej nákupnej ceny podľa obstarávacích nákladov, vždy v čase plnenia;

…

Daň z obratu nie je súčasťou základu dane.

5. Odsek 4 sa uplatní primerane na:

(1) dodávky a iné plnenia, ktoré vykonávajú právnické osoby a združenia osôb v zmysle § 1 ods. 1 bodov 1 až 5 Körperschaftsteuergesetz [zákon o dani z príjmu právnických osôb, ďalej len ‚KStG‘], združenia osôb bez právnej subjektivity, ako aj spolky v rámci ich prevádzky pre podielnikov, spoločníkov, členov, spolumajiteľov alebo ich blízke osoby, ako aj samostatne zárobkove činné osoby pre ich blízke osoby;

(2) …

ak základ dane podľa odseku 4 prevyšuje odmenu podľa odseku 1.“

11 § 1 ods. 1 KStG znie:

„Nasledujúce právnické osoby, združenia osôb a združenia majetku, ktoré majú svoje vedenie podniku alebo sídlo v tuzemsku, majú neobmedzenú daňovú povinnosť:

…

(5) spolky bez právnej subjektivity, inštitúcie, nadácie a iné účelové združenia majetku zriadené podľa súkromného práva;

…“

Spory vo veciach samých a prejudiciálne otázky

12 Žalobkyňa vo veci C-573/18 je spoločnosťou, ktorá má právnu formu „GmbH & Co. KG“. Táto spoločnosť namieta proti opravným daňovým výmerom vydaným pre roky 2005 a 2006.

13 Žalobkyňa vo veci C-574/18 je spoločnosťou, ktorá má právnu formu „eingetragene Genossenschaft alebo „eG“, teda zapísané družstvo, ktoré je právnym nástupcom iného zapísaného združenia. Toto združenie namieta proti opravným daňovým výmerom vydaným pre roky 2002 a 2003.

14 Žalobkyne vo veci samej boli počas predmetných rokov veľkoobchodníci s ovocím a zeleninou. Ako „organizácia výrobcov“ v zmysle článku 11 nariadenia č. 2200/96 predávali výrobky vypestované jej združenými výrobcami.

15 Podľa článku 15 tohto nariadenia vytvára každá žalobkyňa vo veci samej prevádzkový fond. Tento fond je účelovým združením majetku súkromného práva v zmysle § 1 ods. 1 bodu 5 KStG a financuje sa z polovice príspevkov združených výrobcov a z polovice z finančnej pomoci Európskej únie. Zdroje uvedeného fondu umožňujú financovať investície do jednotlivých podnikov členov organizácie výrobcov.

16 Žalobkyne vo veci samej na tento účel uzatvárali s rozličnými združenými výrobcami zmluvy o obstaraní a užívaní investičného majetku. Objednávky tovaru, ktoré sú predmetom týchto zmlúv, vykonávali priamo dodávatelia na vstupe. Títo dodávatelia im zasielali faktúry.

17 Ďalej žalobkyňa vo veci C-573/18 fakturovala dotknutým výrobcom, v jednotlivých prípadoch, 50 % alebo 75 % jej obstarávacích nákladov navýšených o DPH, pričom zostávajúce náklady boli financované z prevádzkového fondu. Žalobkyňa vo veci C-574/18 fakturovala dotknutým výrobcom 50 % jej obstarávacích nákladov navýšených o DPH, pričom zostávajúce náklady boli financované z prevádzkového fondu.

18 Výrobcovia boli povinní počas určitého trvania používania nadobudnutého majetku dodávať svoje výrobky žalobkyniam vo veci samej na účely ich uvádzania na trh a zaplatiť príspevok na predaj ich výrobkov, ktorý sa nazýva „finančný príspevok“ v zmysle článku 15 nariadenia č. 2200/96. Tento finančný príspevok dosahoval v prípade žalobkyne vo veci samej vo veci C-573/18 1,75 % z predajnej ceny svojich výrobkov a v prípade žalobkyne vo veci samej vo veci C-574/18 3 % z predajnej ceny svojich výrobkov. Tieto príspevky boli určené na financovanie prevádzkových fondov.

19 Po uplynutí doby viazanosti, ktorá je stanovená v zmluvách o obstarávaní a užívaní investičného majetku, žalobkyne vo veci samej bez protiplnenia previedli ich spoluvlastnícke práva týkajúce sa nadobudnutého majetku.

20 Žalobkyne vo veci samej počas predmetných rokov v celom rozsahu odpočítali DPH zaplatenú na vstupe z faktúr dodávateľov a DPH odviedli iba zo súm účtovaných výrobcom. Nepovažovali sumy zaplatené z prevádzkových fondov za protihodnotu za poskytnutie predmetného tovaru výrobcom v rozsahu, v akom pochádzali z finančnej pomoci.

21 Daňový úrad po vykonaní daňovej kontroly u žalobkýň vo veci samej v opravných daňových výmeroch pre predmetné roky konštatoval, že žalobkyne vo veci samej od obstarania majetku poskytli rozličným výrobcom dispozičné právo k tomuto majetku a vykonali tak dodanie. Daňový úrad sa domnieval, že finančná pomoc pochádzajúca z prevádzkových fondov bola, ako skutočná dotácia, nezdaniteľná,

a v dôsledku toho uplatnil na transakcie na výstupe uskutočnené žalobkyňami vo veciach samých minimálny základ dane stanovený v § 10 ods. 5 bode 1 UStG v spojení s týmto § 10 ods. 4 a dospel k záveru, že kúpna cena predstavovala čisté sumy zaplatené dodávateľom na vstupe.

22 Finanzgericht (Finančný súd, Nemecko) zamietol žaloby, ktoré podali žalobkyne vo veci samej proti uvedeným opravným daňovým výmerom. Hoci tento súd potvrdil záver daňového úradu, k tomuto výsledku dospel na základe článku 10 ods. 1 tretej vety UStG. Domnieval sa, že platby z prevádzkových fondov treba považovať za odmenu získanú od tretej osoby.

23 Žalobkyne vo veciach samých namietajú proti rozsudkom Finanzgericht (Finančný súd) prostredníctvom opravných prostriedkov „Revision“, ktoré podali na Bundesfinanzhof (Spolkový finančný súd, Nemecko).

24 Vnútroštátny súd vychádza zo zásady, že opravné daňové výmery predmetné vo veci samej, pokiaľ sa mali posudzovať výlučne s prihliadnutím na nemecké právo, sú legálne. Kladie si však otázku, či sú predpisy vnútroštátneho práva v súlade s právom Únie.

25 V tejto súvislosti sa tento súd na jednej strane domnieva, že dodávky tovaru jej členom uskutočňované organizáciou výrobcov možno kvalifikovať ako výmenu za finančnú náhradu, pretože členovia sa okrem proporcionálnej platby počas určitého obdobia zaväzujú dodávať svoje výrobky organizácii výrobcov. Na druhej strane sa domnieva, že platby pochádzajúce z prevádzkových fondov možno považovať za dotáciu priamo spojenú s cenou transakcie, ktorú je potrebné zahrnúť do základu dane.

26 Za týchto okolností Bundesfinanzhof (Spolkový finančný súd) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky, ktoré majú v oboch veciach C-573/18 a C-574/18 rovnaké znenie:

„1. Treba sa za takých okolností, o aké ide vo veci samej, podľa ktorých organizácia výrobcov v zmysle článku 11 ods. 1 a článku 15 nariadenia [č. 2200/96] dodáva tovar výrobcom, ktorí sú jej členmi a od týchto výrobcov za to dostáva platbu, ktorá nepokrýva nákupnú cenu, domnievať, že
   a) ide o výmenu s doplatkom, pretože sa výrobcovia ako protihodnotu za dané plnenie voči organizácii výrobcov zmluvne zaviazali, že ju budú počas lehoty účelovej viazanosti zásobovať ovocím a zeleninou tak, že základom dane z tohto plnenia je nákupná cena, ktorú dodávateľom na vstupe zaplatila organizácia výrobcov za investičný majetok?
   b) sumu, ktorú prevádzkový fond za plnenie skutočne platí organizácii výrobcov, treba v plnej výške považovať za ‚dotáciu priamo súvisiacu s cenou tohto tovaru alebo služieb‘ v zmysle článku 11 A ods. 1 písm. a) šiestej smernice…, takže základ dane zahŕňa aj finančnú pomoc v zmysle článku 15 nariadenia č. 2200/96, ktorá sa prevádzkovému fondu poskytuje príslušnou inštitúciou z operačného programu?

2. V prípade, ak po odpovedi na prvú otázku sa za základ dane majú považovať len platby uskutočnené výrobcami, nie však povinnosť zásobovania a finančná pomoc: Bráni článok 11 A ods. 1 písm. a) [šiestej smernice] za okolností uvedených v prvej otázke vnútroštátnemu osobitnému opatreniu, akým je § 10 ods. 5 bod 1 UStG, ktorý je založený na článku 27 ods. 1 [šiestej smernice], podľa ktorého základom dane plnenia je v prípade, že sú výrobcovia blízkymi osobami, nákupná cena, ktorú dodávateľom na vstupe zaplatila organizácia výrobcu za investičný majetok?

3. V prípade zápornej odpovede na druhú otázku: Platí to aj vtedy, ak sú výrobcovia oprávnení k úplnému odpočítaniu dane zaplatenej na vstupe, pretože investičný majetok podlieha vyrovnaniu odpočítateľných čiastok (článok 20 [šiestej smernice])?“

27 Rozhodnutím predsedu Súdneho dvora zo 4. októbra 2018 boli veci C-573/18 a C-574/18 spojené na účely ústnej časti konania a vyhlásenia rozsudku.

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

28 Na účely odpovede na prvú otázku treba na úvod poznamenať, že ako vyplýva zo skutočností uvedených v rozhodnutiach vnútroštátneho súdu, je pôvodom sporov vo veci samej okolnosť, že organizácie výrobcov, ktorých sa týka konanie vo veci samej, vo svojich daňových priznaniach na DPH za predmetné obdobia nepovažovali sumy, ktoré každá z týchto organizácií dostala ako dotáciu zo strany operačných fondov, za odmenu za dodávky tovarov výrobcom. Za týchto podmienok na to, aby vnútroštátny súd vyriešil tento spor, postačuje určiť základ dane predmetných transakcií so zreteľom na všeobecné pravidlo uvedené v článku 11 A ods. 1 písm. a) šiestej smernice.

29 V súlade s týmto pravidlom je základom dane pri dodaní tovaru alebo poskytnutí služby protihodnota skutočne prijatá zdaniteľnou osobou „od kupujúceho, od zákazníka alebo od tretej strany… vrátane dotácií priamo súvisiacich s cenou tohto tovaru alebo služieb“ (rozsudok z 20. januára 2005, Hotel Scandic Gåsabäck, C-412/03, EU:C:2005:47, bod 28).

30 Článok 11 A ods. 1 písm. a) šiestej smernice tým, že stanovil, že základ DPH zahŕňa – za predpokladov, ktoré vymedzil – dotácie, ktoré sú poskytnuté zdaniteľným osobám, chce dosiahnuť zdanenie celkovej hodnoty tovarov alebo služieb daňou z pridanej hodnoty, a tak zabrániť tomu, aby malo poskytnutie dotácie za následok nižší výnos dane (rozsudok z 15. júla 2004, Komisia/Nemecko, C-144/02, EU:C:2004:444, bod 26).

31 V súlade so svojím znením sa toto ustanovenie uplatňuje, ak je medzi dotáciou a cenou predmetnej transakcie priamy vzťah. Na dosiahnutie tejto situácie sa dotácia musí špecificky poskytnúť dotovanému subjektu, aby mohol dodať tovar alebo poskytnúť určitú službu. Len v tomto prípade sa môže dotácia považovať za protihodnotu dodania tovaru alebo poskytnutia služby, a teda môže byť zdaniteľná (rozsudok z 15. júla 2004, Komisia/Nemecko, C-144/02, EU:C:2004:444, body 27 a 28).

32 Navyše treba preveriť, či kupujúci tovarov alebo príjemcovia služieb majú prospech z dotácie poskytnutej príjemcovi. Je potrebné, aby bola cena, ktorú má zaplatiť kupujúci alebo príjemca služby, určená tak, že sa zníži o dotáciu poskytnutú predávajúcemu alebo poskytovateľovi služieb, ktorá sa tak stane určujúcim faktorom ceny, ktorú budú žiadať. Tiež sa musí preveriť, či skutočnosť, že dotácia sa poskytuje predávajúcemu alebo poskytovateľovi služby, objektívne umožňuje dodať tovar alebo poskytnúť služby za nižšiu cenu, ako je cena, ktorú by musel predávajúci alebo poskytovateľ služby žiadať v prípade, že by dotácia nebola poskytnutá (rozsudok z 15. júla 2004, Komisia/Nemecko, C-144/02, EU:C:2004:444, bod 29 a citovaná judikatúra).

33 Protihodnota, ktorú predstavuje dotácia, musí byť okrem toho prinajmenšom identifikovateľná (rozsudok z 15. júla 2004, Komisia/Nemecko, C-144/02, EU:C:2004:444, bod 30 a citovaná judikatúra).

34 Pojem „dotácie priamo spojené s cenou“ v zmysle článku 11 A ods. 1 písm. a) šiestej smernice teda zahŕňa výlučne dotácie, ktoré sú úplnou alebo čiastočnou protihodnotou za dodanie tovaru alebo poskytnutie služieb a ktoré sú zaplatené tretími osobami predávajúcemu alebo poskytovateľovi (rozsudok z 15. júla 2004, Komisia/Nemecko, C-144/02, EU:C:2004:444, bod 31 a citovaná judikatúra).

35 Z toho vyplýva, že cieľom článku 11 A ods. 1 písm. a) šiestej smernice je zohľadniť protihodnotu zaplatenú za dodanie tovaru alebo poskytnutie služby spôsobom, ktorý odzrkadľuje skutočnú celkovú hodnotu dodania tovaru alebo poskytnutia služby. Toto ustanovenie na tento účel do základu dane ako protihodnotu zahŕňa dotácie, ktoré sú priamo spojené s cenou týchto transakcií.

36 Z rozhodnutí vnútroštátneho súdu v prejednávanej veci vyplýva, že platby z prevádzkových fondov boli organizáciám výrobcov dotknutým vo veci samej zaplatené za dodanie investičného majetku a v prospech dotknutých výrobcov.

37 Organizácie výrobcov, ktorých sa týka konanie vo veci samej, totiž znížili cenu vyžadovanú od výrobcov za dodanie tohto tovaru od presnej výšky súm pochádzajúcich z prevádzkových fondov. Existuje teda priama súvislosť medzi dodaním uvedeného tovaru a skutočne získanou protihodnotou. Tieto organizácie výrobcov dostali ako protihodnotu za dodanie toho istého tovaru na jednej strane platbu od výrobcov a na druhej strane platbu, ktorá im bola vyplatená z dotknutého prevádzkového fondu z dôvodu tohto dodania. Platby pochádzajúce z prevádzkových fondov sa teda vykonávajú výlučne na účely dodania tohto investičného majetku, a teda predstavujú platby priamo spojené s cenou.

38 Okrem toho treba uviesť, že platby z prevádzkových fondov predmetných vo veci samej sú „dotáciami“ od „tretích osôb“ v zmysle článku 11 A ods. 1 písm. a) šiestej smernice. Ako totiž na jednej strane uviedol vnútroštátny súd, tieto fondy majú právnu spôsobilosť, a na druhej strane dotknutá organizácia výrobcov nemôže užívať majetok týchto fondov na osobné účely, keďže uvedené fondy sa používajú výlučne na financovanie operačných programov schválených príslušnými vnútroštátnymi orgánmi v súlade s článkom 15 nariadenia č. 2200/96.

39 Napokon treba uviesť, že ako tvrdí nemecká vláda, výklad článku 11 A ods. 1 písm. a) šiestej smernice uvedený v bodoch 35 až 38 tohto rozsudku zaručuje zachovanie daňovej neutrality. Pokiaľ totiž výrobca pre svoj podnik nadobudne tovar priamo od jeho výrobcu bez účasti organizácie výrobcov, do ktorej patrí, a bez platieb z prevádzkového fondu zriadeného touto organizáciou výrobcov, podlieha toto dodanie v celom rozsahu DPH. Naproti tomu, ak by bola DPH pri kúpe takého tovaru znížená v závislosti od časti financovanej z tohto prevádzkového fondu, výrobca, ktorý nadobudne tovar prostredníctvom uvedenej organizácie výrobcov, by tak podliehal nižšej dani než výrobca, ktorý nakupuje rovnaký tovar bez jej účasti. Ide teda o rozdielne zaobchádzanie, ktoré je v rozpore so zásadou daňovej neutrality.

40 Z všetkých vyššie uvedených úvah vyplýva, že na prvú otázku treba odpovedať tak, že článok 11 A ods. 1 písm. a) šiestej smernice sa má vykladať v tom zmysle, že za okolností, o aké ide vo veci samej, za ktorých „organizácia výrobcov“ v zmysle článku 11 nariadenia č. 2200/96 kupuje tovar od dodávateľov na vstupe, dodáva tento tovar jej združeným členom a získava od nich platbu, ktorá nepokrýva kúpnu cenu, suma, ktorú taký prevádzkový fond, aký je stanovený v článku 15 tohto nariadenia, zaplatí tejto organizácii výrobcov za dodanie tohto tovaru výrobcom, tvorí súčasť protihodnoty tohto dodania a má sa považovať za dotáciu priamo spojenú s cenou tejto transakcie, ktorú poskytuje tretia osoba.

Druhá a tretia otázka

41 Vzhľadom na odpoveď na prvú otázku nie je potrebné odpovedať na druhú a tretiu otázku.

O trovách

42 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (desiata komora) rozhodol takto:

Článok 11 A ods. 1 písm. a) šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia sa má vykladať v tom zmysle, že za okolností, o aké ide vo veci samej, za ktorých „organizácia výrobcov“ v zmysle článku 11 nariadenia Rady (ES) č. 2200/96 z 28. októbra 1996 o spoločnej organizácii trhu s ovocím a zeleninou kupuje tovar od dodávateľov na vstupe, dodáva tento tovar jej združeným členom a získava od nich platbu, ktorá nepokrýva kúpnu cenu, suma, ktorú taký prevádzkový fond, aký je stanovený v článku 15 tohto nariadenia, zaplatí tejto organizácii výrobcov za dodanie tohto tovaru výrobcom, tvorí súčasť protihodnoty tohto dodania a má sa považovať za dotáciu priamo spojenú s cenou tejto transakcie, ktorú poskytuje tretia osoba.

Podpisy